

Újabb szép feladatok végrehajtásában segít Szegeden a népfront

Újjá választották a népfront városi bizottságát

Szegeden tegnap, pénteken délután négy órakor a városi tanács háza dísztermében újjá választották a népfront városi bizottságát. A népes választógyűlésen ott voltak a munkások, dolgozó parasztok és értelmiségiek, a város minden dolgozó rétegének képviselői.

Megjelent a megyei pártbizottság képviselőiben Siklós János, a megyei pártbizottság titkára, a városi pártbizottság képviselőiben Pusztai Józsefné, a városi pártbizottság titkára, továbbá Biczó György, a városi tanács végrehajtó bizottságának elnöke és Hantos Mihály, a megyei népfrontbizottság elnökhelyettese.

A tanácskozást Tombác Imre, a városi népfrontbizottság elnökhelyettese nyitotta meg. Ezután

Nagy István, a népfront szegedi bizottságának titkára ismertette a városi népfrontbizottság elmúlt időben végzett munkáját, s változta a tennivalókat.

Szegeden a népfront — amint erről lapunkban rendszeresen beszámoltunk — értékes és becsületes eredményeket ért el. A beszámoló rámutatott arra, hogy a párt útmutatása alapján szükséges a népfront tevékenységének további javítása, mert erre adottak a lehetőségek. Gazdagítani kell az együttműködést a tanács- tagokkal és az országgyűlési képviselőkkel, hogy ez is eredményesebben elősegítse a lakosság közötti munkát.

Szükséges gyümölcsözőbbé tenni a népfront és a KISZ kapcsolatát, hiszen közös erővel nagyobb sikereket születhetnek a fiatalok nevelésében. A népfront Szegeden a többi között sokat foglalkozott a fiatalok problémáival, baj azonban, hogy elhanyagolták az iskolán kívüli ifjúságot. Jelentős segítséget adtak a népfront aktivistái a polittechnikai oktatás megkezdéséhez, amely országos méretekben is kiemelkedő eredményt ért el Szegeden.

A továbbiakban a beszámoló hangoztatta, hogy

a népfrontnak behatóbban kell foglalkoznia az idősebb kérdésekkel, különösen a dolgozó parasztok lakta területeken.

A népfront egyik igen fontos feladata, hogy hozzájáruljon az emberek tudatának formálásához, a lakosság neveléséhez. A tervek- ről szólva elmondotta, hogy például kezdeményezik, segítik Szegeden vidám park, műjégy-pálya megvalósítását.

Természetesen ezután is elősegítik a társadalmi munkát a város és a lakóinak javára.

Nagy István végül rámutatott, hogy a párt VII. kongresszusa óta tovább javult a népfrontmozgalom munkája, megnőtt a jelentősége. Kitért arra is, hogy szép és nagy feladatok várnak ezután is a népfrontmozgalomra.

A beszámolóhoz számosan szölköztek hozzá, s tettek hasznos javaslatokat.

Sziládi Sándor beszámolt a III. kerületben folyó népfrontmunkáról. Kifogásolta, hogy a városi népfrontbizottság tagjai nem jártak ki a kerületbe. Oltvai Ferenc a békemozgalomról, Totka Károly pedig arról szólt, hogy a népfrontbizottságnak többet kell törődnie a termelőszövetkezetekkel.

Dr. Martonyi János egyetemi tanár az értelmiségről, helyzetéről beszélt. Hangoztatta: az értelmiségnek helyesen kell látnia helyzetét és szerepét. Az értelmiségieknek becsülettel, tisztességgel a közösséget, az előrehaladást kell szolgálni.

Turai Géza tanár a város- szépítés és városépítés kérdéseit taglalta. Beszélt arról is, milyen jó hatású a polittechnikai oktatásban résztvevő fiatalokra az üzemi munkásokkal való közvetlen találkozás.

Ladányi Benedek, a városi tanács végrehajtó bizottságának elnökhelyettese felszólalásában külön is

megvilágította, hogy miért van szükség a népfrontmozgalomra. Vázolta jelentőségét, taglalta a mozgalom eredményeit, jövőbeni tennivalóit. Szeged fejlesztésével kapcsolatban megállapította, hogy a második öt éves tervben Szegeden tovább folytatjuk a nagyarányú lakóházépítkezéseket, ezzel újabb iskolákat is létesítünk. Kéri Imre a »Virágos Szegedért«-mozgalom helyzetéről számolt be. »A »Virágos Szegedért«-mozgalomban a lakosság összefogása — állapította meg — még nagyobb eredményeket hozhat!»

Hantos Mihály átadta a megyei népfrontbizottság elnökségének üdvözlését. Felszólalásában ismertette a népfrontmozgalom feladatait is. Egyik ilyen legjelentősebb, hogy segítenie kell az emberek nevelését, az emberek felvilágosítását.

A gyűlésen résztvevők 101 tagú városi népfrontbizottságot választottak.

A népfrontbizottság a sorából 25 tagú elnökséget választott. Elnöknek dr. Buza László akadémikust, egyetemi tanárt, elnökhelyetteseknek: Tombác Imrét és Lacsán Mihályt, titkárnak pedig Nagy Istvánt választották meg.

A hasznos tanácskozás Tombác Imre zárszavával fejeződött be.

A falu szellemi felemelkedésének lépcsői

A magyar falu évtizedeken keresztül a maradiság szimbóluma volt. Itt ereszkedtek legmélyebb az avas konvenciók gyökerei, a szellemi sötétségben itt burjánzott a vakhit és a babona, s itt mozdult legromhóbban a gondolat is. Külsőre is megmervedett a községek képe — rányomta bélyegét az egyhangú unalom. S ide mindig kemény harc árán vonulhatott csak be az új, a civilizáció és a kultúra, mert mesterségesen szított makacsság, értelenség és ösztönös félelem barikádozta el az útját.

Történelmi okai voltak ennek, hiszen a letűnt rendszerekben tudatosan konzerválták a falusi állapotokat, a nyomorral, a szellemi sötétséggel, az örökös kilátástalansággal együtt. Eközben idilleket rajzoltak a faluról, dicsőítették a »paraszi egyszerűséget«, melynek közönséges együgyűség volt a hivatalos értékelése. Ez a tartós és rendszeres »falupolitika« mindenesetre eredményes volt eszmei szerzői számára. Míg a városok munkássága rendszeresen forrongott, tüntetett, a falu ritkábban mozdult meg.

Az újító való idegenkedés fáját sok évtizeden, évszázadon keresztül locsoltgatták a parasztság körében, de ehhez a félelem is hozzájárult még, hiszen az új rendszert a falu rovására érvényesült a múltban. A vas-

utat a grófi birtoknak építették, nem a parasztnak; ha egy modern malmot telepítettek valamelyik köz- ségbe, nagyobb lett az őrési vám; ha a földbirtokos gépeket vásárolt, elcsapta a napszamosokat.

Ezek után érthető volt, hogy a felszabadulás sem hozta gyors változást a falusi életzseléletében. Az emberek ragaszkodtak a régi termelési módszerekhez, a szinte törvényt, erkölcsi követelménnyé merevedett szokásokhoz. Sokáig megtelepedt a lelkeken a bigott elzárkózás is. Valóságos botránynak számított például, ha valaki új meggyőződéssel nem a templomban kötött házasságot, vagy nem tartotta keresztvíz alá a gyermekeit. Megcsodálták azt, aki széles ablakokat vágatótt lakóházára, vagy új módszerekkel kísérletezett gazdaságában.

Végül mégis megtört a falu konzervativizmusa, szakadozni kezdett a gondolkodás és a szabadabb, ésszerűbb cselekvés nyúga. Az anyagi lét gyors, hirtelen megváltozásának és a szüntelen nevelő, felvilágosító munkának az eredménye volt ez. A falu gondolkodásának forradalma azonban mégiscsak most öltött igazán komoly és tekintélyes méreteket, az utóbbi években.

Eppen ideje volt már ennek, hiszen a falu és a város fejlődési útje között kiálló ellentmondás keletkezett. Jóllehet, épültek új utak, új épületek, egészség- házak, iskolák, népkönyvtárakat telepített a népi demokrácia a községekbe, villanyt, mozi, rádiót adott a falunak, olyan generális változás nem történt meg a községi művelődési és kulturális életben, amelyet a városokhoz lehetett volna hasonlítani.

Ez az állapot azért vált egyre súlyosabbá, mert a mi rendszerünk azt hirdeti és azt akarja, hogy a falu és a város közeledjék egymáshoz, hogy a falu hosszas munkálkodás árán felemelkedjék a város színvonalára civilizációban, kultúrában, egészségügyben és mindenben — jóllehet a falu ilyen értelmű fejlődésének lassú tempója nem volt arányban a városok fejlődésével. A helyes arány kialakulásának akadályait a gazdálkodás különböző jellegének számlájára írhatjuk, ma már teljes és hiteles meggyőződéssel, hiszen a termelőszövetkezeti községek lakossága a tanú arra, hogy a régi paraszti életforma volt a legmagasabb gátja a falu szellemi, műveltségi és általános felemelkedésének.

Mi egyébbel lehetne magyarázni azt a hirtelen feltörő szellemi éhséget, ami a mai falut jellemzi? Olyan tervek, elképzelések születnek manapság falusi tanácsuléseken, szövetkezeti gyűléseken, amelyekért néhány évvel ezelőtt még megmosolyogták volna azok szerzőit. Mi egyébbel lehetne megmagyarázni a községek lakosainak megnövekedett áldozatkészségét, tetterjét, a közös dolgokról, községfejlesztésről, művelődési otthon, egészségház, vagy más hasonló intézmény életre- hívásáról van szó?

Simon István

A Szovjetunió nemzetközi tekintélye mindinkább növekszik

(Folytatás az 1. oldalról.)

Felszólalt a Legfelső Tanács pénteki ülésén A. A. Gromiko, a Szovjetunió külügyminisztere is, aki beszéde elején arról szólt, hogy

a Szovjetunió nemzetközi tekintélye mindinkább növekszik.

A türelmes magatartás nem gyengeség jele

Rámutatott arra a türelmes politikára, amelynek keretében a Szovjetunió javasolja a német békeszerződés megkötését. Nyugat-Berlin szabad várossá való nyilvánítását.

A türelmes magatartást azonban nem lehet a határozatlanság, a gyengeség jeleként felfogni — húzta alá a külügyminiszter, majd kijelentette, hogy a szovjet kormány — megfelelő megegyezés hiányában — kész békeszerződést kötni az NDK-val.

Ez nem jelent sem fenyegetést, sem ultimátumot — mondotta ezzel kapcsolatban Gromiko —, pusztán azt a törekvést juttatja kifeje-

zésre, hogy a jelenlegi helyzetben érvényesíteni kell az idők követeléseit. — Nyugaton egyesek azt mondják, hogy adott esetben hajlandók erőt is alkalmazni Nyugat-Berlin védelmére. Vajon megdöntötték-e, mit jelent ez? — tette fel a kérdést Gromiko. Erre azt válaszoltuk, hogy

az erő alkalmazását úgy fogadjuk, ahogyan az agresszorokat kell fogadni.

A Német Demokratikus Köztársaság határai szilárdak és ha szükség van erre, védelmükre készen áll a Szovjetunió és a városi szerződés valamennyi résztvevőjének egész ereje.

A szovjet külügyminiszter

ezután a genfi leszerelési tárgyalásokról beszélt, amelynek eddigi eredménytelensége kizárólag a nyugati hatalmak magatartásának számlájára írható. Ezek a körülmények között tragikus következményekkel járhat az egész emberiségre.

A nyugati hatalmak — állapította meg ezután Gromiko — a tüzzel játszanak, amikor provokációs cselekményeket követnek el a Szovjetunió ellen. Ezzel kapcsolatban hangsúlyozta:

nem helytálló az amerikai szervek érvelése arról, hogy a Szovjetunió határait megsértő repülőgépek pilótája elvesztette az eszméletét.

— Ez abszurd és nevetséges érvelés — mondotta a szovjet külügyminiszter. — Vajon azok az amerikai pilóták, akik korábban megsértették a Szovjetunió légitérét és tüzet nyitottak szovjet repülőgépekre, szintén eszméletlenek voltak?

Gromiko kijelentette, a szovjet kormány nem veszi el reményét.

Bízunk benne, hogy nyugati partnerei megértik: az általános és teljes leszerelés nemcsak egy ország, hanem valamennyi ország számára hasznos.

A szovjet kormány véleménye szerint remélhető, hogy a párizsi értekezleten valóban olyan eredmények születnek, amelyeket a népek várnak:

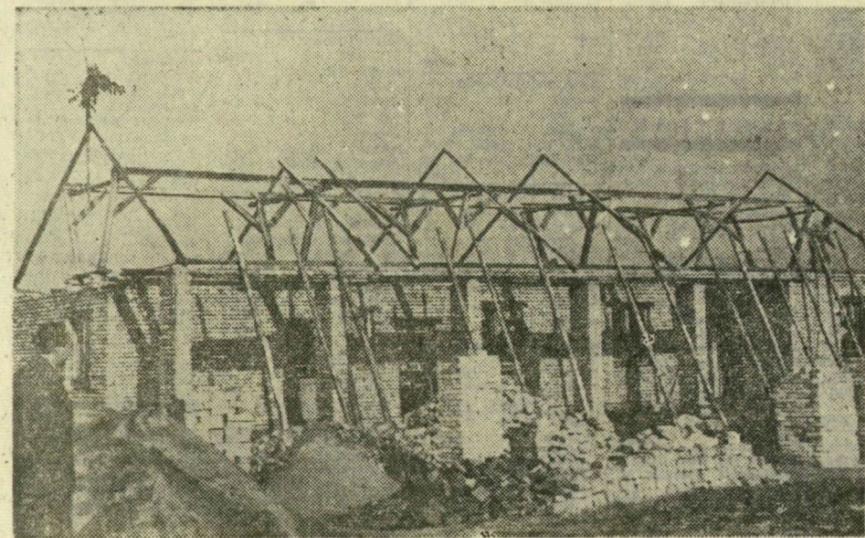
ezek az eredmények enyhítik majd a nemzetközi feszültséget.

Ha azonban nem sikerül megegyezésre jutni, akkor ez ismételtlen leleplezi a nyugati hatalmak politikáját.

Végül hangsúlyozta: a szovjet kormány tisztában van felelősségével és mindent megtesz a siker érdekében azért, hogy a párizsi találkozó megvalósítsa a népek reményeit.

Incze Jenő beszéde a moszkvai televízióban

Az 1961—65 évre szóló hosszulejratú kereskedelmi megállapodás megkötése alkalmából a tárgyalásokon részt vett magyar küldöttség vezetője, Incze Jenő külkereskedelmi miniszter pénteken este beszédet mondott a moszkvai televízióban.

(Siflis felvétele)

Bővíti a mihályteleki csecsemőotthon. A csinos orvosi rendelő mögött ez évben a III. kerületi tanács bővíti a meglévő épületet. A régi és az új szárnyat zárt folyosó köti majd össze. A csecsemőotthon építéséből kivesszük részüket a mihálytelekiek is, akik már több ezer forint értékű társadalmi munkát végeztek. A tervek szerint még ebben az évben átadják rendeltetésének az új szárnyat.

Hruscovot meghívták Ghanába

Nyikita Hruscov, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke pénteken a Kremlben fogadta a Szovjetunió Legfelső Tanácsának meghívására Moszkvába érkezett ghanai parlamenti küldöttséget. Kozso Botszjo gazdasági miniszter, a küldöttség vezetője átadta Hruscovnak Nkrumah ghanai miniszterelnök üzenetét, amelyben meghívja a szovjet kormányfőt, látogasson el alkalmas időpontban Ghanába.

Hruscov köszönettel elfogadta a meghívást. A látogatás időpontjában később állapodnak meg.

Nyikita Hruscov pénteken a Kremlben fogadta Zs. Szambut, a Mongol Népköztársaság nagy népi herüljé elnökségének elnökét, aki európai látogatásról hazatérően átutazott Moszkvába.